REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

Gž.br.5917/2019

APELACIONI SUD KOSOVA u veću sudija: Milena Đerić, predsednik veća, Gani Avdiu i Valon Totaj članovi veća, u pravnoj stvari tužioca A.K. ulica ..., br.13, ... opština Kosovo Polje, kojeg po punomoćju zastupa advokat S.B. iz Prištine, protiv tužene Kosovska Energetska Korporacija (KEK) ad, sa sedištem u Prištini, koju zastupa ovlašćeni zastupnik M.P., po predmetu spora - radi isplate jubilarnih nagrada, odlučujući po žalbi tužene, protiv Presude Osnovnog suda u Prištini, Opšte Odeljenje, broj:P.br.476/2018 od 28.01.2019.godine, u sedinici od 30.07.2020.godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana žalba tužene Kosovska Energetska Korporacija (KEK) ad, sa sedištem u Prištini, a Presuda Osnovnog suda u Prištini, Opšte Odeljenje, broj:P.br.476/2018 od 28.01.2019.godine **SE POTVRĐUJE,** osim dela uračunavanja kamate koja **SE PREINAČUJE** i dosuđuje se tako da se kamata ima obračunati od dana donošenja presude prvostepenog suda, i to, od dana 28.01.2019.godine pa do konačne isplate

Obrazloženje

Ožalbenom Presudom Osnovnog suda u Prištini, Opšte Odeljenje, broj:P.br.476/2018 od 28.01.2019.godine u stavu I dispozitiva usvojen je kao osnovan tužbeni zahtev tužioca A.K. ulica ..., br.13, ... opština Kosovo Polje.

Stavom II dispozitiva ožalbene presude obavezana je tužena Kosovska Energetska Korporacija (KEK) ad sa sedištem u Prištini, da tužiocu A.K. ulica ..., br.13, ... opština Kosovo Polje, nadoknadi na ime tri jubilarne plate iznos od 1.548.00€, sa zakonskom kamatom od 8 %, koja će se obračunati od dana podnošenja tužbe, odnosno od 15.02.2018.godine pa do konačne isplate, a sve to u roku od 7 dana od dana pravosnažnosti ove presude, a pod pretnjom prinudnog izvršenja.

Stavom III dispozitiva ožalbene presude obavezana je tužena, da tužiocu nadoknadi troškove postupka u ukupnom iznosu od 270.00 €, a sve to u roku od 7 dana od dana.

Protiv ožalbene presude žalbu je u zakonskom roku uložila tužena zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupaka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava sa predlogom da se pobijana presuda preinači i odbije tužbeni zahtev kao nesnovan.

Apelacioni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu člana 194 Zakona o parničnom postupku, te je nakon proučavanja spisa predmeta i ocene žalbenih navoda našao:

Žalba nije osnovana.

Prema stanju u spisima predmeta proizilazi kao nesporno da je tužilac tužbom od 15.02.2018.godine pokrenuo parnični postupak protiv tužene po predmetu spora – radi isplate tri jubilarne nagrade. Tužena je u odgovoru na tužbu od 08.01.2019.godine osporila tužbu i tužbeni zahtev sa obrazloženjem da je tužbeni zahtev zastareo, odnosno podnet van rokova predviđenih članom 79 i 78 Zakona o Radu i predložila da se isti odbije kao neosnovan. Na ročištu od 28.01.2019.godine prisustvovali su punomoćnik tužioca i ovlašćeni zastupnik tužene. Punomoćnik tužioca je izjavio da tužilac ostaje pri tužbi i tužbenom zahtevu kao i da tužbeni zahtev zasniva na članu 52 Opšteg Kolektivnog Ugovora. Takođe je izjavio da smatra da tužba tužioca nije zastarela, jer je je članom 87 Zakona o Radu propisano da zahtevi iz radnog odnosa zastarevaju u roku od tri godine, a tužilac se penzionisao 06.07.2015.godine, a tužbu podneo 15.02.2018.godine , te je tužba podneta u roku, odnosno nije zastarela. Ovlašćeni zastupnik tužene izjavio je da tužena ostaje pri odgovoru na tužbu i da je tužba zastarela, te je predložio sudu da se odbije tužba i tužbeni zahtev kao neosnovan. Prvostepeni je sud potom, sproveo postupak, izveo dokaze, stranke su dale završne reči na zapisnik i potom je prvostepeni sud odlučio na način kako je napred navedeno.

Na osnovu izvedenih dokaza prvostepeni je sud na nesumnjiv način utvrdio da je tužilac bio u radnom odnosu kod tužene sve do 02.07.2015.godine kada je odlukom tužene br.1270/0 od 14.05.2015.godine, zbog ispunjavanja zakonskih uslova, odnosno godine starosti od 65 godine, penzionisan. Tužilac je podneo pismeni zahtev tuženoj za isplatu jubilarnih nagrada za neprekidnih 30 godina rada, a tužena je dana 07.02.2018.godine pod brojem:1101 pismenim putem odgovorila, odbivši tužiočev zahtev kao neosnovan. Obzirom da tužena nije postupila u skladu sa članom 52 stav 1.3 Opšteg Kolektivnog Ugovora, tužilac je stoga kako bi ostvario svoja potraživanja uložio tužbu prvostepenom sudu. Nije sporno među strankama da je tužilac zbog ispunjavanja zakonskih uslova odnosno godine starosti od 65 otišao u penziju i da isti ima radni staž kod istog poslodavca preko 40 godina.

Ispitujući prvostepenu presudu, Apelacioni sud nalazi da ista nije zahvaćena bitnim povredama odredbama ZPP-a, na koje je žalbeni sud dužan da pazi po službenoj dužnosti, a žalbom se neosnovano ukazuje na bitnu povredu iz člana 182 st 2 tačka n) ZPP-a. Pobijana presuda je u dovoljnoj meri jasna i razumljiva, dispozitiv iste je u skladu sa razlozima o bitnim činjenicama datim u obrazloženju, a razlozi o bitnim činjenicama su u logičkoj vezi sa izvedenim dokazima.

Činjenično stanje onako kako je napred navedeno među parničnim stranama nije ni sporno, te su žalbeni navodi kojima se ukazuje na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, neosnovani.

Pri tako utvrđenom činjeničnom stanju prvostepeni je sud pravilnom primenom materijalnog prava našao da je tužbeni zahtev osnovan, te je isti i usvojio. Svoje stanovište Apelacioni sud zasniva na tome da je Opšti Kolektivni Ugovor sklopljen na osnovu odredbe člana 90 Zakona o radu (03/L-212). Apelacioni sud je našao da je pravilnom primenom člana 1, 2, 3, 4, 5 i 6 Opšteg Kolektivnog ugovora, važećeg u vreme odlaska u penziju tužioca, prvostepeni sud ispravno utvrdio da se u konkretnom slučaju imaju primeniti odredbe navedenog Kolektivnog ugovora. Članom 52 navedenog Kolektivnog ugovora propisana su prava u slučaju ispunjenja uslova za isplatu jubilarne nagrade i u konkretnom slučaju to je u visini od po tri mesečne plate. Članom 87

Zakona o radu predviđeno je da svi zahtevi iz radnog odnosa zastarevaju u roku od tri godine od dana podnošenja zahteva, u ovom slučaju tužilac je penzionisan 14.05.2015.godine, a podneo je tužbu 15.02.2018, te tužba nije zastarela.

Vezano za kamatu, sud je doneo odluku u skladu sa odredbama Zakona o Obligacionim Odnosima (ZOO) i to član 382, i to da se ista ima isplatiti od dana podnošenja tužbe sudu, pa do konačne isplate, međutim, po Apelacionom sudu, kamata treba da se obračunava od trenutka donošenja presude u prvostepenom sudu, pa do konačne isplate.

Iz navedenog su razloga, žalbeni navodi kojima se ukazuje na pogrešnu primenu materijalnog prava neosnovani. Ostali žalbeni navodi nisu od uticaja na zakonitost i pravilnost pobijane presude.

Obzirom da tužena nije pristala da dobrovoljno ispuni navedene obaveze, to je prvostepeni sud u smislu člana 245 ZOO pravilno odlučio kada je tuženu obavezao na isplatu istih.

Na osnovu svega napred navedenog, Apelacioni sud je našao da je žalba neosnovana, te je istu odbio, a prvostepenu presudu potvrdio i u smislu člana 194,195.st.1.tč.d) i e), a u vezi čl.200 ZPP odlučeno je kao u izreci ove presude.

APELACIONI SUD KOSOVA

Gž.br.5917/2019 od 30.07.2020.godina

PREDSEDNIK VEĆA, SUDIJA

Milena Đerić

_____